

Nr 394.

Av herr Hage m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 102, med förslag till kommunalskattelag m. m.

I proposition nr 102 med förslag till kommunalskattelag frikallas i kapitel 3: Om kommunal inkomstskatt enligt § 54 b: från skatteskyldighet: medlem av kungahuset för av staten anvisat anslag samt för inkomst av kapital.

I proposition nr 103 med förslag till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt frikallas från skattskyldighet enl. § 7 a: medlem av kungahuset, för av staten anvisat anslag samt för inkomst av kapital, varjämte i § 12 stadgas, att "Medlem av kungahuset är frikallad från utgörande av skatt för förmögenhet".

Slutligen följer härav, att samma skattefrihet för medlem av kungahuset även kommer att åtnjutas — om regeringens förslag i propositionerna nr 102, 103 och 104 bifalles av riksdagen — med avseende på kommunal progressivskatt samt till staten utgående utjämningskatt (se §§ 2—3 i "förslag till förordning om kommunal progressivskatt" samt §§ 2—3 i förslag till förordning om utjämningskatt, vilka bägge förordningar upptagas i Kungl. Maj:ts proposition nr 104).

Mot den här föreslagna skattefriheten för statens bäst avlönade löntagare jämte övriga medlemmar av kungahuset kan säkerligen resas mycket väl motiverade invändningar, i synnerhet då det kan påvisas, att de svenska skattelagarnas princip är, att även den allra fattigaste medborgaren i landet har åtminstone i någon form skyldighet att betala skatt. Det är visserligen sant, att det här av regeringen framförda förslaget om en fortsatt skattefrihet för kungahuset grundar sig på historiska skäl. Men å andra sidan har lagstiftningen redan i någon mån tagit avstånd från nämnda motiv, då man upphävt skattefriheten för kungahusets medlemmar, evad det gäller den kommunala fastighetsskatten.

Frågan om ovannämnda skattefrihet har vid flera tillfällen varit före i riksdagen bl. a. år 1920, då socialdemokraten *Gustav Nilsson* väckte en motion i frågan (nr 285 i I kammaren), vari motionären framhöll följande: "Principiellt sett måste det enligt mitt förmenande bjuda emot att i den tid vi nu leva, fortfarande behålla privilegier av detta slag." Av vissa skäl ansåg sig dock motionären bära för tillfället inskränka sitt yrkande till, att den kommunala skattefriheten för konungafamiljen skulle upphävas för inkomst av kapital, i synnerhet som denna inkomst icke härrör från statens anslagsverksamhet.

Vid samma riksdag väckte även herrar *Hage* och *Alvin* en motion (nr 405 i II kammaren), vari påyrkades, att den kommunala skattefriheten för kungahusets medlemmar skulle helt borttagas.

Motionerna avslogos, kanske delvis på den grund att vid nämnda tillfälle hela frågan om kungafamiljens skattefrihet ej kunde upptagas till behandling, eftersom inget förslag förelåg rörande den *statliga* beskattningen. Nu är emellertid frågan i hela sin vidd upptagen till behandling, och tillåta vi oss alltså att framföra förslag om upphävande av nämnda skattefrihet, evad det gäller samtliga ovannämnda slag av skatter. Ett sådant yrkande — som helst även borde avse borttagande av den tullfrihet, som åtnjutes av Konungen, ett förslag som dock nu ej kan framföras — måste emellertid, då det hänför sig till flera propositioner, i detta fall framföras i två olika motioner, berörande propositionerna nr 102 och 103, varemot något yrkande med avseende på propositionen nr 104 icke torde behöva göras.

I denna motion hemställs alltså — under förhoppning att utskottet vidtager de justeringar av lagtexten m. m., som eventuellt kunna bli behövlige vid ett tillstyrkande av motionen —

att riksdagen måtte vidtaga den ändringen i Kungl. Maj:ts proposition nr 102, innehållande "*förslag till kommunalskattelag*", att ur § 54 i nämnda lagförslag borttages punkten: "b: medlem av konungahuset: för av staten anvisat anslag samt för inkomst av kapital".

Stockholm den 18 mars 1927.

Ernst Hage.

C. O. Johansson.

Henrik Frost.

Nils Olsson
i Rödningberg.

H. Molander.
